

XABR...AS...V...S...M

# VAN HATÁR

Nem volt az olyan régen — bár az emlékezet gyorsan túlad rajta —, hogy magyar állampolgárok mentek neki a kerítésnek, vagy mindenféle rafinériával játszották ki a határőrök éberségét és a finomkodva-hivatalosan műszaki zárnak nevezett szögesdrótrendszer gyenge pontjait.

zott, nemesedett. Szaporodnak az alkal- mak, amikor egyes emberek és népes küldöttségek látogatnak onnan ide vagy innen oda, erősíteni vagy legalább újrafonni az évtizedekkel ezelőtt mestersé- gesen, erőszakkal elszakított szálakat. Így volt akkor is, amikor a minap páneurópai pikniket rendeztek a ma- gyarországi Sopronban és az ausztriai Sankt Margarethenben (mely utóbbi helységet Szentmargit-bányának kelle- ne írniuk, ez lévén régi magyar neve.) Hogy ezt a szép, békés összejövetelt

éppen a „vasfüggönyként” ismert és kárhóztatott drótok lebontásának alkalmából tartották, nem kell külön talán mondani sem. S még azt is tudomásul lehetett venni, hogy az alkalmat sok NDK állampolgár használta ki, lévén hazájukban berlini fal és több ezer kilo- méternyi áthatolhatatlan, agyafúrt határ- zár órtornyokkal, bunkerekkel, kutya- kkal... Ezt a hosszú kerülőutat vá- lasztották, hogy Kelet-Németországból Nyugat-Németországba jussanak. Mi, magyarok eleget tettünk és te-

szünk nemzetközi kötelezettségeinknek: csatlakoztunk a menekültügyi konven- cióhoz, befogadjuk a menekülteket. Ám semmi sem indokolhatja, hogy közülük egyesek robogó autókkal menjenek ne- ki a határnak, vagy a szolgálatban lévő határőr megtámadásával „biztosítsák” az átjutást. Az ilyen kísérletek könnyen tragédiával végződhetnek, mint azt a néhány napja történt, halálal végződő incidens is bizonyítja. A vasfüggöny hült helyén nincs helye az erőszaknak.

Béke-piknik vagy üttörés?



FOTO: MTI  
A megtámadott határőr



Elégedett arcok: a menekültek Szentmargit-bányá NSZK-útlevelüket mutatják

Refináltan megszervezett szökés egy határ menti mellékúton. A menekülők autókarakánja kontra egy szál határőr...  
REDEI FERENC FELVÉTELEI